

H

Hacienda ques mal guanyada,
no tindrà mòlta durada.
Hostes vindràn,
que de casa ens trauràn.
Hui per mi, demà per tu.
Hon no hià cap, tot es coa.
Home prevengut, val per dos.
Hon no hià guany,
tot es mal any.
Honra, y profit
no cab en un pit.
Home parat, no fa guerra.
Hui no es fia asi, demà si.
Hon se fa foch ix fum.
Hon và el mal? Hon nihà mes.
Hon no hià sanch,
nos fan botifarres.
Hacienda, y honra guanyaràs obrant,
y no ab presumpciò vana empereant.
Home pobre, tot sòn traces.
Hacienda, ton amo et vetja.
Hon anirà el bou que no llaurerà.
Hon no hià cap, no cal sombrero.
Home

Home pobre,
olla dargènt, y canter de coure.
Hacienda feta destola,
prest sembola.

J

Jutje que no tè concencia,
may farà bona sentencia.
Ja que has fet lo Sanct, fes Laltar.
Justicia, mes no per ma casa.
Jerusalèm, Jerusalèm,
quant mes anàm, menys valèm.
Joch de mans, joch de villans.
Jamès cau, ni menys tropeça.
la fe que à Dèu sendereça.

L

LEs festes has de guardar,
y à ton pare, y mare honrar.
La Crèu de mes excellencia,
es la Crèu de la pacencia.
Lo qui torna bè per mal,
conseguix premi immortal.

60 *Adages, y Refranys.*
Lo qui mal per mal intenta,
 à si mateix satormenta.
Lo millor boci del plat,
 daràs à qui tangendrat.
La Doncella recatada,
 serà molt bona casada.
La dona es tan mudable com lo vent;
 de ses paraules no faces fonament.
Lo fill qui à sos pares bat,
 ja lo Infern tè aparellat.
La Senyora qui treballa,
 no gasta diner, ni malla.
La muller à sòn marit
 tingali ben net lo llit.
Lo marit à la muller
 tingali sòn menester.
La dona qui es possa unguenes
 à la cara, pert les dents.
Lo qui no vol treballar,
 no pot fer finsos gastar.
L'home qui tracta ab amigues,
 may li faktaràn fatigues.
Lo mensatjèr, ni mentiròs,
 ni pereòs.
La dona, sens menester,
 no estìa baix al carrer.
La dona que casaràs,

Fes

61 *Adages, y Refranys.*
fes que sia de ton braç.
Lo Cavaller, à la guerra,
 y el Laurador, à la terra.
La pobrèa es farà rica,
 si à mentjar poquèt saplica.
Lo Sacerdot retirat,
 es de tot hom estimat.
La dona qui prèn, sòn cos vèn.
La mocada de Canet.
La lletra per lo cul entra.
Lultim quixal, costa darrancar.
Les burles, vènen à vères.
Lo que guanya el Escolà,
 cantant vè, y cantant sen vâ.
Lo menester fa fer.
Largues rahons acurten la nit.
La machada de Cuenca.
La persona qui molt riù,
 no tè sòn discurs molt viu.
L'home de sì confiat,
 prèst es perdut, y acabat.
Lo qui diu que ja sab prou,
 lo cap tè mes gros que un bou.
La vida per ton Senyor
 perdràs, avans quel honor.
La persona qui molt muda,
 sempre la veuras perduda.

La

La casa que no té pau,
mòltes nits nos tanca en clau.
La persona descuidada,
es una cosa encantada.
Lo lladre , naturalment,
té perèa , y nos valent.
La mortalla, solament,
semporta el rich avarient.
La dona qui và à la llana,
may tindrà la testa vana.
La primera informaciò,
no la creu lo bon varò.
Lhoste, com lo peix menut,
al cab de tres dies put.
Lo ferro quant es calent,
se doblèga facilment.
Lo furtar la hacienda agèna,
es un gust ab mòlta pena.
Lo qui fals fa testimoni,
ofici fa de Dimoni.
Lhome qui està ben criat,
calla , finos preguntat.
Lo criat questà pagat,
té sempre lo braç trencat.
Lo molt parlar sempre mou,
y lo masa gratar cou.
Lo qui servix à comù,

ser-

servix à tots , y à ningù.
Lo bobo tot ho sab fer,
fins al temps del menester.
Lo qui à mòlta gent mantè,
Dèu sab lo treball que té.
La dona bona , y lleal,
es un telor principal.
Lo Laurador té de estar
prop dels qui fa treballar.
Los Sabis tenen à mengua,
fer servir masa la llengua.
La honra del marit està
de sa muller en la mà.
Lhome qui vol bona caça,
vatja à comprarla à la plaça.
Lhome qui lluny và à casar,
va enganyat,ò va à enganyar.
Lo Senyor, qui nos Senyor,
cert que mereix Curador.
Lo llob sempre va à caçar
lluny del lloch hon sol estar.
Lo Sabi sab que no sab,
lo simple tot ho té al cap.
Lo Caçador qui vol caça,
à la caça no amenaça.
Lo roig ab lo pel que té,
bè pot ser home de bè.

Lo

Lo qui fa una casa , ò es casa,
la bolsa li torna rasa.
La dona qui es ben casada,
no té sogra, ni cunyada.
La gala molt prèst sen và,
no la falta quella fa.
La bona satisfaciò
se fà en vida , y en mort no.
Lo coixo vindrà,
y la veritat dirà.
Los colses no has de possar
en taula, pera mentjar.
Lo rich sempre es codiciòs,
y lo pobre desitjòs.
Lo pare guanya el real,
y sòn fill lo gasta mal.
Lo llinèt ques ben filat,
sempre dòna drap doblat.
Lo qui un cove sabrà fer,
jà pot dir ques Cistellèr.
Lhome qui no sab sumar,
may sabrà multiplicar.
La persona qui té crìa,
sempre guanya nit , y dia.
Lo fill del bo, sofrix bo, y mal,
lo fill del mal , ni bo, ni mal.
La rahò no vol força.

La pau Dèu la vol.
La cosa ben pensada,
es ben ordenada.
Les coses clares vol Dèu.
Lo dementat,
per la pena es avisar.
Lo mal entra per lliures,
è ix per onces.
Lo manar no vol par.
Los fills del Mestre Pere
amostraven à sòn pare.
Los qui casen per amors
sempre viuen ab dolors.
La dona qui molt beu,
tart pagará lo que dèu.
La necessitat no té Ley.
Los Andadors coneixen als del Ofici.
La privaciò es causa de appetit.
La nit es capa de pecadors.
La diligencia, es mare de la bona ventura.
Lo Diable en lo cos , y el Rosari en la ma.
Lo que tots diuen, ò es, ò vol ser.
Lo ques deprèn en la cuna,
tostem dura.
La una mà llaba l'altra, y les dos la cara.
La abundancia mata la fam.
Lo qui espera , desespera;

mes qui nospera , no alcauça.
 Les burles , venen à veres.
 Lo peix pera quil mercix,
 y la ganya pera el gat.
 Lo mateix es filar , que donar à filar.
 La masa confiança , mata al home.
 Lès parets tenen orelles.
 La sobrada amistat, es causa de menys preu.
 Linfant , y lorat , diuen la veritat.
 Lhabit no fa al Monje.
 Lo temps tot ho cura.
 Lo quel Metje erra,
 cobri la terra.
 La cabra per sos pecats,
 sos genolls porta pelats.
 Los valents cauen de quatre.
 Lo gòs al amo, y el gat a la casa.
 La parra borda, tot ho fa agràç.
 Lo bort , y la mula,
 sempre nhan de fer una.
 La bona capa , molt tapa.
 Lo no importa,
 perduts à molts porta.
 La pobreca es farà rica,
 si à mentjar pèquèt saplica.
 La sanch nos pot tornar aygua.
 Lo gòs del Hortolà,

ni rocèga el bos, nil deixa rocegar.
 Lo que not ha de aprofitar,
 deixau anar.
 Lo que not has de mentjar,
 deixau cremar.
 La gala del nadar, es saber guardar la roba.
 Lo fart , no tè ausia del dejù.
 La por guarda la vinya, que not Vinyader.
 Lo ques de Dèu , a la clara es veu.
 La Ley de Dèu no vol trampa.
 Lo gat escaldat en laygua freda tè prou.
 Lo millor amich , lo mort.
 Los plors, y dols, en diners són menys.
 Lo que sa de vendre, no cal empenyarho.
 Larbre , de giquet sadreça.
 Lo peix gros se mentja al flaquet.
 Lo mal de les rates,
 lo que fan unes paguen altres.
 Les veritats amarguen.
 Lo bon pagador , es Senyor de bolsa daltre.
 Lamistat no tè preu.
 Lamich en lausencia es veu.
 La ocasiò fa al Ladre.
 La passiò pot molt.
 Lo barato es car.
 La dona en casa,
 y lhome en la plaça.

La sobra dair , falta fa hui.
 La experientia,
 es mare de la sciencia.
 La practica trau Mestres.
 Lo bon drap , en la caixa es ven.
 La codicia romp lo sach.
 La charitat , començà per hom mateix.
 La ventura à la porta,
 Dèu la porta.
 Los morts obrin los ulls als vius.
 La dona bonica , may
 te farà tornar rich , Blay.
 Lo temps no deixa de dar
 à cada hu lo ques seu.
 La febra amansa al lleò.
 La febra continua , mata al home.
 Lo que la lloba fa , al llob li plau.
 Lo mes , priva el menys.
 Lo amor desastra les Gents.
 Lo burro de Arcadia,
 carregat dor , y mentja palla.
 Lo be nos coneget ,
 finsa ques perdut.
 Lo braç de la Justicia
 es molt llarch.
 Lo gòs ab rabia ,
 de sòn amo travá.

Lo cabal de la llaurança ,
 es sempre rich desperança.
 Lo concell muda al vell.
 Lo fill de la cabra , sempre ha de ser cabrit.
 Lhome compon , y Dèu dispon.
 Lo plor del hereu , rialla dissimulada.
 Los mals , en lo pa són menys.
 Lo temps sa de pendre conforme bè.
 La boca amarga , no pot llançar finos fel.
 La pedra eixida de la ma ,
 no es sab hon va.
 Lhome qui es molt pereòs ,
 per un pas , ne dòna dos.
 La recayguda ,
 es pitjor que la cayguda.
 Logrèr , y cart ,
 finsa soterrat , sépre es amarch.
 Lo qui noscarmenta en una ,
 noscarmentará en ninguna.
 Les lletres molt bones són ,
 mes no les estima el Mon.
 La lletra , en sanch entra.
 Lo be que asi faràs ,
 allà trobaràs.
 Lo Mon no deixa à aquell
 qui deixat no vol ser dell.
 La Creu de mes excellencia ,

es la Crèu de la pacencia,
 La fe del euteniment,
 desperança es argument.
 Lo qui servint persevèra,
 eixe alcança allo quespèra.
 Lo modo de aprofitar,
 es feryor en lo bè obrar.

M

Mòlt poch jùi es pot dir tè,
 lo qui el de Déu no prevè.
 Mes alcança lhumil ab la pacencia,
 que no fent lo soberb gran resistència.
 May segones intencions,
 fan bones conversacions.
 Mòlts sen van al Hospital,
 per no veure sòn cabal.
 Mal usar no pot durar,
 per molt quet vulles guardar.
 May lhome serà prudent,
 contrapuntant à la gent.
 May lo pereòs tindrà
 pa, ni vi pera demà.
 May se sab si es gros lo nab,
 fins que ha descobert lo cap.

Mirat

Mirat à tu,
 y no diràs mal de ningù.
 Mentjant no faces remor,
 mira que aixo nos primor.
 Mòlts componedors,
 descomponen la Novia.
 Mes dies hià que llonganites.
 Mes val estar un ratet roig,
 que tot lany groch.
 Mal va qui no sadoba.
 Molt sab la mona;
 y mes qui lagafa.
 Mòltes formigues
 porten à un escarbat.
 Mes val tort, que cego.
 Mes val ser cap de sardina,
 que coa de pagell.
 Mes val hu en pau,
 que dos en guerra.
 Mes val un roìn ajust,
 que una bona Sentència.
 Mòltes caneles, fan un ciri Pasqual.
 Mes val hu content,
 que molts descontents.
 Mort no vinga, que achach no tinga.
 Mes val vergonya en cara,
 que dolor en cor.

Mes

Mes val perdre , que mes perdre.
 Mes putja les part , que la scurada.
 Mes es lo roido , que les anous.
 Mes val pa , y ceba en amor,
 que gallines ab dolor.
 Mudense els temps,
 y també els pensaments.
 Mes val una Missa en vida,
 que moltes en ayant mort.
 Mes veuen quatre ulls que dos.
 Molt gasta qui va , y vè,
 y mes qui casa maute.
 Muyga Marta , y muyga farta.
 Mes val una gorra, que un sombrero.
 Mes valen onces , que lliures.
 Mes prompte falcança el mentiròs.
 quel coixo.
 Marastra , en lo nom baixa.
 Mare piadosa,
 cria la filla melindrosa.
 Mals comunicats,
 son aliviats.
 Mes lladra el gòs , quant lladra de por.
 Mes val un bon amich,
 que parènt , ni così.
 Mes val morir en bonra,
 que viure en deshonra.

Mes

Mes valen amichs en plaça,
 que diners en la caixa.
 May se coneix mes lanich,
 quen lapresò , y el perill.
 Mula loca , may se fa vella.
 Mes val roin conegut,
 que bo per coneixer.
 Mes val poch ab voluntat,
 que no molt, si es de mal gràc.
 Malvat entreteniment
 es dir mal del qui es ausent.
 Mort lo gòs , morta la rabia.
 Muller que no mentja en vos,
 aprés mentja mes que dos.
 Mes val un prèn,
 que dos te dare.
 Molt val , y poch costa
 à mal parlar, bona resposta.
 Mes val morir, que embrutar-se.
 Molt sabi serás, fill mèu,
 si alcances temor de Déu.
 Molt cego camina al vici,
 lo qui no tem al Judici.

No

N

NO queda ben confessat,
qui no torna lo furtat.
No deixes les sendes vèlles,
per anar per les novèlles.
No plou pera qui anar vol.
Non vull, non vull,
y no li pert lull.
Ningù es home, sens home.
No sies may lo primer,
en dir coses del tercer.
No dies may ton secrèt
à ningù, y seràs discrèt.
No amostrés als fills amor,
perque not causen dolor.
Not cases ab la jove, si eres vell,
quet pesarà, fino prèns mon concell.
Ningù dòna, que no vulla se li agraixa.
No deixes per ton rencor,
de saludar al matjor.
No confie el Secular
viure del peu del Altar.
No trates ab gent ociosa,
perque es cosa perillosa.

No

No vixques pera mentjar,
mentja sols pera passar.
No vulles mal als amichs,
que ho sòn de vos enemichs.
Not alabes de fer mal,
perques un vici infernal.
Nosties molt en la plaça,
ni burles daqnell qui passa.
Nos coneix l'home perdut,
finos quant es abatut.
No dies mal de ta mare,
ques afrontar à ton pare.
No vulles al menor may menyspreuar,
perquet pot en sòn lloch aprofitar.
No mires coses profanes,
ni oixques paraules vanes.
Ningun home pot saber,
finos Dèu, lo que ha de ser.
No vulles may arguir
ab qui no sab resumir.
Ni la Missa, ni cebada
estorben llarga jornada.
No crègues de ton amich,
lo que diu sòn enemich.
No deixes la carretèra,
per anar per trabesera.
No vulles may pletejar,

lo

lo que bè no pots probar.
 No amostres may lo forat
 del diner que has amagat.
 No tindràs parènt millor,
 que un amich quet tinga amor.
 No vulles pà florit,
 ni taca de pregunta en lo vestit.
 Ni pòlls en la grenya,
 ni corral sense llenya.
 Ni casa feta de fanch,
 ni vinya en barranch.
 Ni camp en costèra,
 ni muller Forastèra.
 Ni gat en caixcabell,
 ni casar dona jove en home vèll.
 Ni manso sens esquèlla,
 ni casar home jove en dona vella.
 Ni omplir barral sens ambùt,
 ni en temps de plutja el corral brüt.
 Ni corral en portells,
 ni nuchs en los sarahuellis.
 Ni arroç socarrat,
 ni guisado que sapia à fumar.
 Ni tenir gat nyaulador,
 ni dormir en home roncador.
 Ni detenir molt la orina,
 ni sentir olor de la bacina.

Ni

Ni que vatja per casa la lloca,
 ni possarme en cosa que à mi nom toca.
 Ni mentjar sopes sens cullèra,
 ni porta de aposento en polleguèra.
 Ni afaytarme en Barbèr modorro,
 ni dormir en home petorro.
 Ni estar veì del Ferrèr,
 ni renyit en lo Barbèr,
 ni tindre per contrari al Carnicèr.
 Ni casa en dos portes,
 ni besties cegues, ò tortes.
 Ni escoltar per les portes lo que diuen,
 ni mirar en les cartes lo quelcriuen.
 Ni fiar de paraules de Gitana,
 ni beure , ni mentjar sens tindre gana.
 Ni anar à buscar monèda,
 ni portar bolada la seda.
 Ni putjar à cavall sense cagar,
 ni faena de força sense almorçar.
 Ni cordarse en tirètes sens cap,
 ni gòs famolench , ni porç molt fart.
 Ni muller sempre afaytada,
 ni beure en taça penada.
 Ni Capellà sens manteu , ni sotana,
 ni canter , ni botitja foradada.
 Ni ròt de rabe,
 ni home que faça el grave.

Ni

Ni pet de col,
ni casarme en qui nom vol.
Ni vèure Frares per ma casa,
ni portar vi sens bòta, ò carabaça.
Ni creure à Regalista , ni Mercader,
ni colar bugada sense cendrèr.
Ni albarda, ni albardò sense tafarra,
ni casarime en fadrina festejada.
Ni casa que hatja cunyades, sogres, y nores,
ni Campanar sense batçoles.
Ni Christià sens Rosari,
ni fiar de Advocat , ni de Notari.
Ni puses en los camals,
ni lledelles en los angonals.
No saprèa una cosa , ni codicia,
finos hon hià de sòn valor noticia.
No sè yo si es acertat
vendre mes car lo fiat.
Not agrades de Advocat
que not diu la veritat.
Not alegres de mon dol,
que quant lo meu serà vèll,
lo rieu serà nou.
No hià millor paraula,
que la questà per dir.
No dejuna qui fartar espèra.
No hià mal pera uns,

que

que no sia bè pera altres.
No fuig qui à casa torna.
No hia mes mare , que la qui parix.
Ningù pot dir desta aygua no beurè,
per terbola questia.
Nos la mel pera la boca del ase.
No dies mal del dia,
que passat no sia.
Not dies polida,
que de la pigota no sies eixida.
No hia millor amich , quel real dahuit.
No hia millors parents , quels dihuitens.
No hia millors cosins, quels bons florins.
No hia millors germans,
quels reals Castellans.
No hia millors coneguts,
quels papers de menuts.
Tot aço en la caixa,
y la clau en la boltjacà.
Ningù està sens creu.
No per gich pilar se cau la casa.
No hia mes Doctor, que hom mateix.
Nos mou la fulla del arbre,
sense voluntat de Déu.
Ningù es Propheta en sa Terra.
No viu lo cor del lleal,
mes quel traydor vol.

Nin-

Ningun geperùt,
 se coneix la sua gepa.
Ningù esta content en sa sort.
Ningù naix aveat.
Nos mes negre el corb, que les ales.
No hia vella,
 que no hatja estat bona filanera.
No hia vell,
 que no hatja estat valent.
Ningù es tonto pera sòn profit.
Nos ha fet lo Infern pera bobos,
 finos pera dropos.
No hià riu que no tinga sa eixida.
Ningù pot ser Jutje en causa propia.
Nom pesa que mon fill sia jugador,
 finos que và darrere de reicavalarse.
No hià pitjor esquerda
 que la del fus mateix.
No mires com pinta, finos com quinta.
Ningù coneix millor
 als del Ofici, quel Andador.
Ningù pot perdre lo que no té.
Ni ma en caixa, ni ull en carta.
Nadar, nadar, y à la bora ofegar.
Nil Soldat sens arnes pot pelear,
 nil Estudiant sens llibres estudiar.
Ni tots los qui estudien sòn Letrats,

ni tots los qui vàn à la guerra Soldats.
No hià bè que cent anys dure,
 ni mal que à ells aplègue.
No hià cosa encoberta,
 que prompte, ò tart no sia descoberta.
No hià millor Mestra,
 que la necessitat, ò pobrèa.
No hià pitjor sòrt,
 quel qui no vol oir.
No basta ser hu bo,
 finos pareixerho.
No per molt matinerjar,
 amaneix mes prest lo dia.
No tornes de nou al vici,
 ques matjor ton precipici.
No furtes res à ningù,
 ni dies mentires tu.
No desitjes dona agena,
 ni bens daltre, que hià pena.

O

O Iràs, y miraràs,
 si algo veus ho callaràs.
Obres sòn amors,
 que no bones rahons.

O bè Monje, o bè Canonge.
 O parir, o morir.
 Ovella que bela, moç pert.
 Ovelles bobes,
 per hon va una van totes.
 Oferir molt, especie es dengany.

P

Procura conversacions,
 que no entren murmuracions.
 Per tots fills ben richs deixar,
 no vulles lo Infern guanyar.
 Per sa casa mira poch,
 lo qui juga, o mira al joch.
 Parlant ab algú tots dits,
 no toquen botons dels pits.
 Paga à ton Senyor sos drèts,
 y allunyat de ses parèts.
 Peixcador, o Caçador,
 o fam, o fret, o calor.
 Per desig que tè del bou,
 va llestant lo llob al jou.
 Per ben assentat questies,
 que no pots caure no dies.
 Per millorar,

ma

ma casa deixar.
 Per molt que tu esties rich,
 no olvides al pobre amich.
 Prop de un home descuidat,
 sempre trobaràs un gat.
 Per no perdre los esplèts,
 lhome cuerdo no vol plèts.
 Prest es dit lo ques ben dit.
 Per lo diner balla el gosèt.
 Per són mal, sabè la formiga bolar.
 Per totes parts,
 hià cent llegues de mal camí.
 Pera tot hià remey,
 sinos pera la mort.
 Primer són mes dènts,
 que mos parènts.
 Peixcador de canya,
 mes pert que guanya.
 Poderòs Cavaller, Don Dinèr.
 Peixcador que peixa un peix,
 Peixcador es.
 Pensa el lladre,
 que tots són com ell.
 Pecat de gola,
 Dèu lo perdonà.
 Pera els desgraciats,
 tots los dies són Dimarts.

F2

Pe-

Pera concixer à hu, es menester molt.
 Pòll de Janèr, ploma à dinet.
 Prou dejuna qui mal mentja.
 Porta tancada el Diable sen torna.
 Primer es la defensa, que la ofensa.
 Perèa, clau de pobrèa.
 Pardal vell, no entra en gavia.
 Peus questan molt fets à anar.
 no poden parats estar.
 Procura tenir cabal,
 per no anar al Hospital.
 Per casar filles Doncelles,
 no vengues moltòns, ni ovelles.
 Palqua Marçal,
 fam, ò mortaldat.
 Per tocar, se toca.
 Pòlls en pòlls, lleménes crièn.
 Primer es la obligaciò,
 que la devociò.
 Possat à la phantasìa
 de oir Missa cada dia.

Q

Qui de sa Crèu fuigirà,
 mes pesada el seguirà.

Qui

Qui sanctifica les Festes,
 ha de fer coles honestes.
 Qui no tem al Mon, no tem à Dèu.
 Qui a Dèu busca, à Dèu troba.
 Qui no sab salvarse, no sab.
 Qui serà amich del pobrèt,
 en lo Cel tindrà gran drèt.
 Qui del Mon té confiança,
 cosa bona may alcança.
 Qui diu que té enteniment
 mes que un altre, es inocent.
 Quant replega la formiga,
 not assentes à la biga.
 Qui ab vestits se gasta masa,
 lo cap té de carabaça.
 Qui es mentja les madures,
 ques mentje les dures.
 Qui casa per interès,
 criat de sa muller es.
 Qui recull al Vandolèr,
 dins poch temps no té graner.
 Quant ab algù parlaràs,
 not acostes prop del nas.
 Qui cuida de casa agèna,
 may la sua està molt plena.
 Qui mentja sens treballar,
 sinos rich, té de robar.

Qui

Qui tè mala companyia,
no pot viure ab alegria.
Qui eixercita la Justicia,
façala sense malicia.
Que bè quèstà la filosa,
à la dona poderosa!
Qui del ase mentja el pà,
may de fam se morrà.
Qui à dichos se sutjeta de les Gents,
caurà mil voltes en inconvenients.
Quant la cosa no es pot cert alcançar,
cordura diuen que es dissimular.
Quant vèm lo dany patent del qui es veì,
no escarmentar en ell es frenesi.
Quant algù et lloa molt en ta presencia,
pensa ques engany tot, y es apariencia.
Qui sentòna molt mes del que convè,
lens pensarho, à quedar ben burlat vè.
Quant la Puta fila; el Rufià debana;
y el Notari pregunta:
à quants estàm del mes?
mals estan los tres.
Qui diu mal de tu en ausència
temòr tè de ta presencia.
Quant voldràs dir mal dalgù.
mira primer qui eres tu.
Qui camina mal camí,

no fa bon pas à la fi.
Qui no bat en Juliol,
no pot batre après quant vol.
Qui no adoba la gotèra,
la casa ha de fer sancèra.
Qui sembra en camí real,
pert lo grà, y pert lo jornal,
Quant aniràs de camí,
no vatjes sens pà, ni vi.
Qui çopa molt à la nit,
no dorm sossegat al llit.
Qui escudella daltre espera,
no la pot mentjar sancèra.
Qui tropeça en un lloch plà,
en lloch aspre què farà?
Qui no dòna lo que dol,
may alcança lo que vol.
Qui filasa sua fila,
bona camisa destila.
Qui à Gineus vol enganyar,
molt matí sa de llevar.
Qui no tè sino un cabès,
malalt al Disabte es.
Qui tè Ofici, tè benefici.
Qui no tè, el Rey lo fa franch.
Qui ase và à Roma, així sentorna.
Qui molt abarca, poch aprèta.

Qui ama el perill, en ell perix.
 Qui té cuchs, que pele fulla.
 Qui no pot sembrar, espigola.
 Qui no vol polç, no vatja à la era.
 Qui primer và al molí, primer mol.
 Qui bè sestà nos mogà.
 Qui mal busca, prest lo troba.
 Qui té el terrat de vidre, no apedrègue.
 Qui bé viu, bé mor.
 Qui molt parla, molt erra.
 Qui mentja la polpa, que rosègue lhos.
 Qui vol del Mon bé gotjar,
 ha de oir, veure, y callar.
 Qui mal te voldrà, riure et farà.
 Qui bé et voldrà, plorar te farà.
 Qui prèn, nos mor.
 Qui mal và, mal acaba.
 Qui calla, otorga.
 Qui romp lo vidre, quel pague.
 Qui en roba daltre es vist,
 en lo carrer lo despullen.
 Qui molt corre, prest para.
 Qui bé ama, tart olvida.
 Qui cau, y salça, no ha caygut.
 Qui à bon arbre s'arrima,
 bona sombra el cobri.
 Qui es roin pera si,

ho serà pera els demès.
 Qui no sembra, no cull.
 Qui alça, troba.
 Qui no vulla perdre, no jugue.
 Qui en gichs se gita, cagat se lleva.
 Qui ha manester lo foch,
 en sos dits lo busca.
 Qui en la joventut no treballa,
 à la vellèa dorm en la palla.
 Qui ab joyes se gasta el dot,
 de sa muller es Janot.
 Quant hu no vol, dos no rinyen.
 Qui pasta, y feny, de tot li conteny.
 Qui té contraris, no dorma.
 Qui mes no pot, morir se deixa.
 Qui no creu à sa bona mare,
 creu à sa mala marastra.
 Qui té diners, fa diners.
 Qui no té, no pert.
 Qui arrimat sestà, arrimat se troba.
 Qui mes té, mes vol.
 Qui mes té que callar, mes parla.
 Qui vol la capa del amich, nos amich.
 Qui té bon veì, té bon matì.
 Quant Dèu vol, à tots ayres plou.
 Qui no sia pera casat,
 nonganye la dona.

Qui sen duu la carn, q̄ semportel hos.
 Qui va en un coixo,
 al cab del any es coixo.
 Qui tè llengua , à Roma va.
 Quant la barba del veì vetjes cremar,
 possa la tua à remullar.
 Quit dòna un hos,
 not volguera veure mort.
 Qui tè un diner , nostà sens ell.
 Qui no tè vergonya, tot lo Mon es seu.
 Qui va davant guanya la joya.
 Qui arrere va , arrere es queda.
 Quant mes Moros , mes ganancia.
 Qui viu de renta , viu de regla.
 Qui muda , Dèu li ajuda.
 Qui tè ronya , ques rasque.
 Qui sassenta en pedra, no medra.
 Qui à mó fill moca, à mi em besa en la boca.
 Qui menys corre , bola.
 Quant los muts parlen, treball hia en la gent.
 Quant Dèu no vol, los Sancts no poden.
 Qui lleva la ocasiò , evita pecat.
 Qui tè la terra , tè la guerra.
 Quant mes amichs , mes clars.
 Qui juga en lo carbò , sa dembrutar.
 Qui tè la culpa , que pague la pena.
 Qui sopa daltre espera, freda la mentja.

Qui

Qui no mira al davant, arrere es queda.
 Qui promèt , en deute es somèt.
 Quant lo coixo de amors mor,
 què farà lo qui anar pot?
 Quant sabs no diras, si vols viure en pau.
 Qui algo vol , algo ha de fer.
 Qui ab llobcs va , samoltra à ahullar.
 Qui escup al Cel , en la cara li cau.
 Qui la cera ha de ablanar,
 les ungles fa de cremar.
 Qui tel pare Alcalde, segur va al Juì.
 Qui peixets vol peixcar,
 sa de banyar.
 Qui tot ho vol , tot ho pert.
 Qui tot ho nega, tot ho confessa.
 Qui no te sos bous,
 no llaura tots los dijous.
 Qui paga descansa.
 Quant lo mal es de mort,
 sols lo morir es remey.
 Qui à sos pares tracta be,
 viurà molt , perque yo ho sè.
 Qui tè mala condiciò,
 may troba bon companyiò.
 Quant lo vell fa ninyeries.
 nó li passen en huit dies.
 Qui males manyes hà,

cart,

92 *Adages, y Refranys.*
tart, ò nunca les perdrà.
Qui per sì no té cervell,
com pot donar bon concell?
Qui diners té de cobrar,
té moltes boltes de dat.
Quant voldràs juplar un hou,
no faces aquell clo - clou.
Quant per bo venen lo mal?
Quant lo ale va à comprar.
Qui à joya possa, no reposa.
Qui pleteja, no sossega.
Qui no arrisca, no pisca.
Qui plany al contrari,
en ses mans mor.
Qui canta en la taula, y sorina en lo llit,
no tel seny complit.
Quis mentja un hou sense sal,
se mentjarà à sa mare.
Quant lo Sol ix, pera tots ix.
Qui té diners, té tot adrès.
y la filla del Rey si la volguès.
Qui canta, sos mals espanta.
Qui dóna el cul à besar,
no té mes que dar.
Qui diu lo que vol,
ou lo que no vol.
Qui la pensa, la fa.

Qui

Adages, y Refranys.

93

Qui dèu, no té vèu.
Qui fuig de Dèu, corre devades.
Qui no paga lo que dèu,
té per contrari à sòn Dèu.
Qui mal à sos pares trata,
sa vida la malbarata.
Qui jura sens reparar,
lo jurar li costa car.
Qui possa en Dèu sasperança,
la Gloria del Cel alcança.

R

R Es pot tindre ben llograt,
lanima questà en pecat.
Roin vindrà, que bo et farà.
Rabe de Estiu, cou com à caliu.
Roin oli, sab à la pèga.
Rinyes per Sanct Joan,
pau pera tot lany.
Rata que no sab mes que un forat,
prest la han caçat.
Replegador del segò,
y escampador de la farina.

Sem-

S

Sempre en la creu en la ma,
dèu armarse tot Christià.
Si al qui dèus no pots pagar,
humilment li has de parlar.
Si trunque les rahons males,
ab los Angels casi iguales.
Seràs causa de molts mals,
si fas testimoni fals.
Si vols pendre bon concell,
sia sempre de home vell.
Si vols tindre mal mentjar,
al forn portal à cuinar.
Si Dèu la Ciutat no guarda,
defendrela es frenesi.
Si camines per mal lloch,
creume, y passa poch à poch.
Si no vols tenir desfici,
à ton fill donali Ofici.
Si alguns parlen de secret,
not acostes, ques mal fet.
Sempre les Festes matjors,
al ventrell causen dolors.
Si à cas eres combidat,

sols

sols mentja lo-acostumat.
Si tens à algù agraviat,
no vatjes may descuidat.
Si tens la coa de palla,
no posses foch a la falla.
Si aigù llig alguna carta,
un poch lluny daquell taparta:
Si ton pare es pobre, y vell,
no deixes mostre la pell.
Si mentjes mes del que guanyes,
vestiràs de telaranyes.
Si compres algo à censal,
no ho pagues mes del que val.
Si alabes molt ta muller,
seràs tengut per grosser.
Si en ta casa entra molt be,
mira sempre com li ve.
Sempre el Peixcador de canya,
gasta molt mes q no guanya.
Si no calles lo que fas,
si algo et dich, tambe ho diràs.
Si la porta tens tancada,
tindràs la testa guardada.
Si dònes ans de morir,
aparellat à sofrir.
Si al roin favorixes pots fer conte,
quen pago cert tindràs dolor, y afronte.

Si

Si tens cases à lloguer,
may te faltarà que fer.
Si tens un dinер per vil,
may arribaràs à mil.
Si la Canelèra plora,
lo Invern ja es fora;
y si es riu, ni Invern, ni Estiu.
Si à Dèu vols pregar,
possat en lo Mar.
Si ha entrat Maig, ò no ha entrat.
venen los Apostols diuen la veritat.
Si faèna tu fas fer,
en pagar sies llauget.
Si fòra el cor tot dacer,
nol venceria el diner.
Si dos tiren de la corda,
la trencaràn.
Si not agrada,
no li faces alvada.
Si carregues masa al burro;
se gitrà en la carrega.
Si una porta es tanca, altra sen obri.
Sobre gust, no hia disputa.
Si Senyor; y anava asoles.
Sab, com à oli de Tenda.
Si quant pots no vols,
quant voldràs, quiçà no podràs.

Si

Si per por dels pardals sc deixara de sebrar,
tart cullirien.
Si treballas mentjaràs,
y si no dejunaràs.
Sobre un hou pon la gallina.
Segons tindràs lo Estament,
vestiràs honestament.
Si del dot de ta muller
refies, seràs grosser.
Si voldràs amich algù,
no sia mes rich que tu.
Si fas bè allo que pots fer,
à pochs auràs menester.
Sardina quel gat fa presa,
no la tornarà sancera.
Si criats tan de servir,
deprèn sempre de sofrir.
Sens urgents ocupacions,
no deixes de oir Sermons.

T

TRes Persones, y un sols Dèu,
sòn en un Pare, fill meu.
Tinli devociò molt fina,
al Angel quet encamina.

G

Tan

Tan prest mor lo cordero, com la ovella.
 Tindràs sempre bon dellit,
 si temples ton appetit.
 Tota es bona gent, y ma capa no pareix.
 Tot eixira en la colada.
 Tota pindola dorada,
 tè la amargòr amagada.
 Tot home qui vol mentir.
 gran memoria ha de tenir.
 Taverna que tè bon vi,
 ventura tè prop de si.
 Tambè mor lo Papa,
 com lo qui no tè capa.
 Tu content, yo pagat.
 Tal es Ali, com Camali.
 Tu que no pots, portam al coll.
 Tantes voltes va el canter à la font,
 quell deixa coll, ò ansa.
 Tin bona fama, y gitat à dormir.
 Tota la bona salsa cou.
 Tants homens, tants parers.
 Tremontana no tè abrich,
 nil home pobre tè amich.
 Tres al sach, y el sach en terra.
 Tots los gats tenen catarro,
 sinos lo meu que tè ròs.
 Tots los principis són forts.

Tanc

Tant unflen al cuiro, ques rebenta.
 Tot està sujepte al home;
 y ell tenia una pusa en la ma.
 Tan poches larcenit, que no mata.
 Tararà, y tururù, tot es hu.
 Tinte, que no puch fer miracles.
 Tan prest se deixa la pell,
 lo jovenet, com lo vell.
 Tan bruta està la susurada, com les part.
 Tan bruta està la cullera, com lo cullerot.
 Tant li puntjen al bou,
 que pega una embesuda.
 Tant esprém hu la tarontja,
 que ixen pinyols, y tot.
 Tancava en clau Micolau,
 y ella tenia la clau.
 Tot lo que selluix, no es'or.
 Tu et tèms, algo em dèus.
 Tots los Refranys só verdaders.
 Tingues sempre per deport,
 pensar que vas à la mort.

U

UN no, desembaraça molt.
 Una Sogra feren de sucre,

G 2

Y

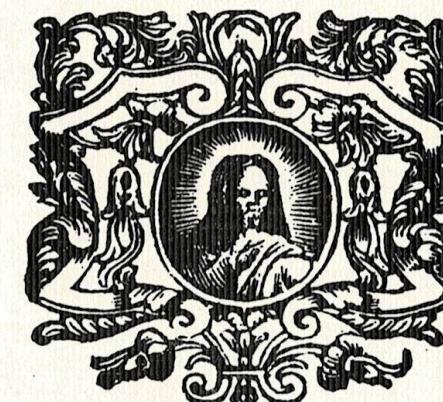
y encara amargava.
Un tonto , en fa molts.
Un bobo , en fa cènt.
Un clau , trau altre clau.
Una mala cabra,
 tot lo ramat llança à perdre.
Uns tenen la fama,
 y altres carden là llana.
Un desorde , porta un orde.
Una volta enganyen al prudent,
 al necio cènt.
Ulls que no veuen, cor que no plora.
Un vici es pitjor que un dèute.
Una pendencia ben renyida,
 nescusa moltes.

V

VEuràs sempre al ignorant,
 à la sciencia menyspreant.
Vos caçau, y altre vos caça
 mes valdria estar en casa.
Vinyes , y dones hermòses,
 de guardar dificultoses.
Vols fer Papa , possatho en la testa.
Vixca la gallina,

y

y vixca en fa pepita.
Vatja yo calent , y rias la gent.
Viu lo porronèt, y em prenguè la sèc.
Viu lo llit, y em prenguè la son.
Vist un bastò , y pareixerà un varò.
Vos sòu lo Prior, y tan plè de taques?
 Què faràn los altres?
Verjesme asi bè passar,
 que allà nom voràs penar.

PRACTICA
DE LA LENGUA
VALENCIANA.

VEUS que , trocant les lletres , muden de sentit , à imitaciò de les que tinch possades en ma *Practica de Orthographia* , que alli sols servixen pera la llengua Castellana , y asi les posse primer en Valencià , y en après explicades en Castellà ; ab moltes anyadides , que serviràn tambè pera la llengua Castellana : advertint , que la ç de rasguèt , ha de ser z en lo idioma Castellà . Y serà tan profitòs aquest

Practica de la llengua Valenciana. 103
quest Diccionari , ab laltri que seguirà , que , entre els dos , qual-sevol sabrà escriure en perfecçìo , y fonamènt nostron Idioma , puix es lo matjor descans , à costa de mon treball , ques podrà encontrar.

A *Brazar* , dar abrazo.
abrasar , quemar.

avanç , de avance.
avans , antes.

Barò , Titulo.

varò , hombre.

ball , bayle , y el albañal.

vall , valle.

Bas , linage.

vas , la sepultura , y verbo:

baça , junta de oyapes.

basa , columna , ó fundamento.

Baza , Ciudad de Andaluzia.

basques , fatigas , desafossiegos , &c.

Vazques , linage.

104 *Pràctica de la llengua Valenciana.*

bè, bien.
vè, de venir.
bèll, bello, hermoso.
vèll, viejo.
bella, hermosa, bella.
vella, vieja.
bellèa, belleza.
vellèa, vejèz.
bèns, haveres, bienes.
vèns, de venir.
vènç, de vencer.
bèu, de beber.
vèu, de ver, y la voz.
bès, bello.
vès, verte.
bèus, de beber.
vèus, de ver, y las voces.
bèure, de beber.
vèure, de ver.
Bèda, el Venerable.
vèda, por lo prohibido.
baya, color.
vaya, matraca.
bull, de herbir.
vull, de querer.
bulla, la bulla.
vulla, de querer.

bol.

Pràctica de la llengua Valenciana. 105

boltes, de boltear.
voltes, veces.
bol, de bolar.
vol, de querer.
boç, el bozo.
vos, vosotros.
bocì, bocado de comer.
vocì, de vomitar.
bèna, la cinta, ò lienço.
vèna, el numen del Poeta, y la
vena, ò venas del cuerpo.
braç, el braço.
Bras, nombre.
braça, brazada.
brasfa, asqua.
botar, dar bote.
votar, dar voto, parecer,
ò jurar.
caça, de animales.
casa, de morada.
caçar, animales.
Casar, lugar de casas, y casar en matrimonio.
cassar, es, quitar algo à alguna cosa, dismi-
nuir la autoridad, ò estima: quitar, ò fa-
car, y cassar, ò anular la Ley: cassar la
cuenta, ò escritura, que es cancelarla:
truncar, ò cassar la escritura.

cap.

106 Práctica de la llengua Valenciana.
cap, la cabeza, y adv. *ninguno*, y tambié *azia*.
cab, por el cabo, y por caber.
Calbo, linage.
calvo, el calvo de cabellos.
cessió, de ceder.
Sessió, assiento en Concilio.
cegar, de la vista.
segar, con la hoz.
ceba, cebolla.
Seva, linage.
seba, porrazo, golpe, &c.
centelles, por las centellas.
Sentelles, linage.
cent, numero, ciento.
sent, de sentir.
cessa, de suspender, ò de concluir.
Seffa, Ciudad.
Sezza, Lugar.
Cyta, de Nacion.
cita, de citar.
Citta, Lugar.
sita, de situar.
Ciprer, arbol, ciprés.
Siprer, linage.
Cia, Illa del Archipiélago.
ſia, verbo, ſea.
Chiva, Villa en el Reyno de Valencian.

Giva,

Práctica de la llengua Valenciana. 107
Giva, Ciudad en Lycia, Provincia del Asia menor.
Comte, Conde.
compte, por la cuenta.
Descalz, linage.
descalç, descalço.
Dòlz, linage.
dòlc, dulce.
feches, por las fechas.
feges, por los higados.
Gaza, Ciudad celebre en Syria de Palestina.
gasa, tela.
Gents, las Gentes.
gens, adv. nada.
gomes, por las gomas.
Gomez, linage.
Hou, huevo.
ou, de oir.
Lorens, linage.
Lorenç, nòbre, Lorenço.
lob, lobo.
Lop, linage.
maça, la maza, ò mazo.
masa, adv. mucho.
Març, el mes de Março.
Mars, el Dios fngido Marte.
meches, las mechas.

Metjes,

108 *Practica de la llengua Valenciana.*

Metjes, Medicos.

Muza, Sarraceno.

Musa, del Parnaſo.

propbetiça, verbo.

Prophetiſſa, nombre.

poetiça, verbo.

Poetifſſa, nombre.

pòlc, polvo.

pòls, pulso.

Perez, linage.

peres, fruta, peras.

peſſar, por el peſſadúbre.

peſar, por el peso.

raçsa, la casta.

raſa, llena.

realç, realce.

reals, reales.

ricb, por el rico.

Ryc, Puerto de Inglaterra.

riça, de rizar.

risa, de reir.

romanç, por el romance.

Romans, por los Romanos.

sab, de saber.

zap, quando al gato se le dize zape.

Sabater, linage.

cabater, Zapatero.

sis;

Practica de la llengua Valenciana. 109

sis, numero, seys.

Cis, nombre propio.

solar, de calas.

çolar, las medias, ò los zapatos.

sopes, por las sopas.

çopes, de cenar.

taça, para beber.

tassa, tassacion.

temps, el tiempo.

tems, de temor.

EN estos altres vèus ques seguixen tocarà el punt mes dificil, futil, y quengrandix nostra Lengua, y es tan costós dentendre, quencara explicat, y possat en practica, com no sia el Lector natiu Valencià, crech se quedrà sens entendrel. Es, dons, lo acento que tenim en nostra Lengua, *grave*, y *agut*, en les dos lletres *o*, y *e*, motiu per hon pronunciàm, los Valencians,

110 *Pràctica de la llengua Valenciana.*
cians, ab tant primor, la llengua Latìna, y estàm tan aptes pera parlar les demès: y note el curiòs, q de totes aquestes vèus ques seguixen, pera el vers Valencià, encara questien escrites ab unes mateixes lletres, no sòn consonants. Primer posse les del acento grave, senyalat, y en après les del agut, sens asignarlo, puix este jamès ha estat en us, en nostra Lengua, notarlo; com ho tinch jà declarat en ma citada *Pràctica*, encara quel pronunciàm naturalment.

Arrèu, consecutivo.
arreu, arreo.
bè, bien.
be, balido.
bòla, por la bola.
bola, de bolar.

b24

Pràctica de la llengua Valenciana. 111
bèca, por el que dà cabezadas.
Veca, la de los Colegiales.
bòta, de botar, y la del vino.
vota, por dar parecer, voto, y por jurar.
bòt, de botar.
vot, voto, u parecer.
còf, la coz del caballo, &c.
cos, el cuerpo, y el ojo de la ahuja.
còfa, la carrera.
cosa, la cosa.
còces, las cozes de caballo, &c.
coses, las cosas.
còla, por otro nombre, en Valenciano,
ayguacuya, la còla.
cola, de colar.
chòp, el chopo, u alamo.
Job, el paciente Job.
Dèu, Dios, y verbo.
deu, numero, diez.
dòna, verbo.
Dona, Doña, y la muger.
dòns, dones.
dons, adv. pues.
dòlc, por cosa dulce.
Dòlz, linage.
dols, por los duelos.
fòra, verbo.

fors,

112 *Práctica de la llengua Valenciana.*
fòra, adv. fuera.
fòssa, quando caba con los
ozicos el puerco.
fossa, la sepultura.
llabòrs, por las simientes.
llavors, adv. entonces.
Mòza, la Moza.
moça, la muesca.
mòra, de morar.
Mora, linage, la Mora de Religion, y la
fruta de las moreras, ò zarçales.
mènt, de mentir.
ment, por la mente.
molt, mucho, y muy.
molt, de moler.
mòs, pronombre, mis.
moç, el bocado, de morder,
chòcb, el choque.
jocb, el juego.
òs, articulo.
hos, el hueso.
òm, el alamo.
hom, el hombre.
podèn, de podar.
poden, de poder.
Ròs, linage.
ros, el rocio.

70-

Práctica de la llengua Valenciana. 113
ròsa, color.
Rosà, nombre propio, y la flor.
sèda, de hilar.
ceda, la cedula.
sècb, verbo, seco.
cecb, el ciego.
seu, el sevo, y pronombre, suyo.
Seu, la Seo, Metropolitana.
sèt, de beber.
set, numero, siete.
sòu, verbo, soy.
sou, el sueldo.
sòta, la del naype.
sota, adverbio, bajo.
sò, verbo, soy, y nombre, Señor.
so, el son, y el sueño.
sòn, verbo, son, y pronombre, su.
son, el sueño.
sòrt, el sordo.
sòrt, la suerte.
sòl, ò sòlcb, el sulco.
Sol, por el Planeta Sol, por el suelo, y
por el verbo, suelo.
tèst, el tiesto.
tèxt, el texto; aunque tambien se dice
teixt.
sòs, la tos, y pronombre, tus.

H

tos.

114 *Pràctica de la llengua Valenciana.*

tos, el tosuelo.

Tòca, la Toca, ò Toga.

toca, verbo, tocar.

tòrt, el tordo.

tort, el tuerto, y linage.

vèla, por no dormir.

bela, por el balido, y la bela de liençó.

vèra, verbo, viera; y una partida de esta
Huerta, llamada de *Vèra*.

vera, cosa verdadera.

Zòna, la Zona.

sona, verbo, suena.

Altres curiositats pera mes Pràctica de nostron Idioma, expliqades també en Castellà.

Numerals Cardinals.

Hu, uno, 1.

dos, dos, 2.

tres, tres, 3.

quatre, quattro, 4.

cinc, cinco, 5.

sis, seys, 6.

set, siete, 7.

buit,

Pràctica de la llengua Valenciana. 115

buit, ocho, 8.

nou, nueve, 9.

deu, diez, 10.

once, once, 11.

dotce, doze, 12.

tretce, treze, 13.

catorce, catorce, 14.

quince, quinze, 15.

setsé, diez y seys, 16.

desat, diez y siete, 17.

dibuit, diez y ocho, 18.

denau, diez y nueve, 19.

vint, veinte, 20.

vint y bu, veinte y uno, 21.

trenta, treynta, 30.

quaranta, quarenta, 40.

cinquanta, cinquenta, 50.

sexanta, ò *seixanta*, sesenta, 60.

setanta, setenta, 70.

buitanta, ochenta, 80.

noranta, noventa, 90.

cènts, ciento, 100.

mil, ò *milia*, mil, 1000. &c.

Numerals Ordinals.

Primer, primero, I.

segon, segundo, II.

H 2

ccr-

116 Pràctica de la llengua Valenciana.

tercer, tercero , III.
quart, quarto , IV.
quint, quinto , V.
sise, sexto , VI.
setè, septimo , VII.
buitè, octavo , VIII.
novè, ò nono , nono , IX.
decè, decimo , X. &c.

Numerals distributius.

Den bu en bu, de uno en uno.
de dos en dos, de tres en tres , de quatre
en quatre , de cinch en cinch , de sis en
sis , de set en set , &c

MESOS DEL ANY.

Janèr, Enero.
Febrèr, Febrero.
Març, Março.
Abril, Abril.
Maig, Mayo.
Juny, Junio.
Juliol, Julio.
Agost, Agosto.
Setembre, ò Setembre, Septiembre, ò Se-

Pràctica de la llengua Valenciana. 117

Setiembre.
Oetubre, ò *Otubre*, Octubre, ò Otubre.
Novembre, ò *Nobembre*, Noviembre.
Decembre, ò *Dehembre*, Deciembre, ò
Diziembre.

Dies de la Semana.

Domenge, ò *Dumenge*, Domingo.
Dilluns, Lunes.
Dimarts, Martes.
Dimècres, Miercoles.
Dijous, Jueves.
Divendres, Viernes.
Disabte, Sabado.

S O N E T O.

Si curiòs , ò Lector, te procurí
en mon llibre primer de Orthographia;
ja curiòs pera este et prevenìa,
puix curiòs per servirte em desvelí:
Mòltes coses curiòses te notí,
que ta curiositat no pensaria;
puix curiòs, tant, ò mes, sens phantasia,
en aquest Tratadèt , crech , me portí.
Tu , Lector , com à home ben curiòs ,
que

118 *Practica de la llengua Valenciana.*

que no ignores lo que es curiositat,
los defectes perdòna à Carlos Ròs,
que ho suplica à tes plantes humiliat:

Y si à cas lo Tratat no es del teu gust,
dissimuleu ta sciencia, que es molt just.

F I.